

Ansats

Da jeg for lidt mere end 3 ½ år siden begyndte denne ph.d. var det præget af nysgerrighed og lyst til at lære en gruppe at kende, som normalt ikke forbindes med positive historier i den brede offentlighed. Hånden på hjertet må det også erkendes, at megen af min motivation i begyndelsen af forløbet var baseret på min egen vinding og udvikling, som mange har det for vane i præstationssamfundet. Hvis jeg skal fortsætte i det åbenhjertede spor, har det ikke tidligere ligget mig på sinde at nærme mig anderledes sociale netværk og miljøer, end dem hvor jeg så at sige var på hjemmebane. Jeg var nok, som vi er flest i dette samfund, hovedsageligt etnocentreret. Mit udgangspunkt var i høj grad mig selv, indtil den dag jeg satte mig tilrette på Ph.d.-kontoret med projekt unge, holdspil og medborgerskab. Man kan uden at drage stereotyper påpege, at jeg på mange måder lignede den generation y, hvor jeg er vokset op, hvor materielle goder ikke har været en mangelvare, og hvor mange mener, at man selv er sin egen lykkes smed. Således har mit liv også på mange måder været styret af klassiske mantraer såsom selvrealisering, arbejdslivet som identitet/visitkort og stræben efter anerkendelse fra andre. Et liv skabt omkring at finde mig ”selv” i arbejdslivet, studierne og sociale sammenhænge med den hensigt at skabe en samlet fortælling om en identitet koblet med det at være succesfuld.

Samtidig med min deltagelse i det store præstationsræs har en delvist passiviseret tanke i mit baghoved forsøgt at stille spørgsmålstejn ved, hvad jeg nu var i gang med? Hvilken betydning har mit lille, fede liv i et bredere perspektiv? Hvordan bliver min succes til noget, som har værdi for andre end mig? Hvad er det gode liv egentlig, og hvad betyder det i en større sammenhæng?

Denne tanke er blevet sat fri og har fået lov til at blive undersøgt nærmere, og ved at deltage i nye fællesskaber og give slip på det egocentriske perspektiv fremstår verden i et nyt lys. I dette lys har arbejdet med denne afhandling ændret mit syn på samfundet, videnskab og min egen person. Det har været skelsættende at møde og blive en del af en gruppe, som ikke ellers oplever mange positive møder med samfundet, men alligevel har mod på mødet. Det har været livsbekræftende at møde lokale praktikere, ildsjæle og frivillige, som giver deres energi og fokus til fordel for andre end dem selv. Hele rammen for projektet med fokus på praktiske erfaringer, personlig udvikling og styrkelse af lokalmiljøet har været bevidsthedsudvidende for, hvad forskning kan. En bevidsthed, som i særdeleshed har vist mig, hvordan forskning og videnskaben kan bidrage til andre end forskeren og forskningsmiljøet selv. Denne rejse havde ikke haft samme betydning for mig som forsker og menneske uden en række mennesker og det miljø, de var en del af.

Tak til

Rådmandsgade Skole for, at vi måtte være en fast bestanddel af skolen over to skoleår. Til lærerne på skolen for deltagelse, modtagelse og support. Tak til Thomas Kragekjær og Thomas TOK for assistance og sparring i en travl hverdag. Tak til Noura, integrationsvejleder på skolen, for godt samarbejde. Tak til ledelsen og forældre på skolen for tilladelsen til at være til en del af deres dejlige børns hverdag. En stor og dybfølt tak til Nørrebro United, Flemming, Fætter, Ulrik, Løven, Signe og Starnov for deres store engagement og involvering i projektet. En særlig tak til de frivillige coaches, som har deltaget og brugt deres fritid på at møde andre mennesker med et åbent sind. Tak til BangAkademi for professionel og engageret samarbejde. Tak til CUR for støtte undervejs. Tak til alle mine kolleger fra CHS og NEXS for kollegial støtte og opbakning igennem tykt og tyndt. Tak til Sine Agergaard og de øvrige ansatte fra sektion for idræt på Aarhus universitet for meget mere end blot husly. Tak til Johan Wikman for godt samarbejde og personlig sparring, din hjælp og sparring har været stærkt værdsat. Tak til min familie for den store opbakning og i særlig grad til Marie, Max og Theo for at have været der for mig på denne rejse. Tak til alle drengene involveret i projektet! At møde jer har været et privilegie og en sand fornøjelse. Sidst, men ikke mindst en stor tak til min gode ven og vejleder Reinhard Stelter, som har gjort alt dette muligt og været med hele vejen. Jeg håber og tror, dine oplevelser har været ligeså skelsættende som mine.